

ಡಾಕ್ಟರ್ ದಾ.... ನಂದಾ?

ಹಾಗಂತ ನಾನೇನೂ ಇಂಥದ್ದು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಕಾದು ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿ ಸುಮಿ, ಶ್ರೀತಿಯ ಒರತೆ ಕಾಣದೇಯಿದ್ದರೂ, ಹತ್ತು ವರ್ಷ ದೇಹಕ್ಕಿರಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಹೂಡ ಯಾರ ನೇರಳು ತಾತಿಸದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದ ನನ್ನ ಹೃದಯದ ದಿದ್ದಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಗುದಿ ಒಳ ಬಂದವನು ‘ಅವನು’. ಜೀವನವೆಂಬ ಮರಳುಗಾಡಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹನಿಯ ಶ್ರೀತಿಯೂ ಲಜ್ಜಿವಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಓಯಿಸಿಸಿಂತೆ ಬಂದು ಬೋಗಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಮೋಗೆ ಮೋಗಿದು ಶ್ರೀತಿ ನಿಂದಿ ನನ್ನ ತ್ಯಾಪೆಯನ್ನು ನಿಗಿಂಧಿದವನು. ಇದು ವಾಸ್ತವ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ವಾಂಭಿಗಳನ್ನು ಮಿರಿದ ಪ್ರೇಮ. ಶ್ರೀತಿಯ ಉತ್ಸಂಗವನ್ನು ಏರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಇನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ತೋರಿಸಲಿ ಎಂದನ್ನಿಸಿದ ಕ್ಷಣಿ. ತನಗೊಂದ ಶ್ರೀತಿಗೆ ತನ್ನದಲ್ಲಿವನ್ನೂ ಧಾರೆ ಎರೆದರೂ ಅದರ ಎತ್ತರ ನಿಲುಕದ ಬಲವಿಗೆ ಪ್ರೇಮದ ಶ್ರಾಂಕವ್ಯೇರಿ ಶ್ರಾಂಗಾರಕ್ಕಿಳಿದ್ದೀ ಏನಿಂದ ತ್ಯಾಪೆಯನ್ನು ದೇಹಕ್ಕಿರಲಿ. ನನ್ನ ಅವನ ಶ್ರೀತಿ ದೈವಿಕ. ನಂತರ ಸ್ವರ್ಗ ಕಂಡಿದ್ದೂ ನಿಜವೇ. ಆಗಿಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ದೇಹ ತ್ಯಾಪೆಯೇ ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲ ಸುಮಿ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಹೇಗೂ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇಳಿ ಹೊರಗೆ ಬರೋ ನಾನು, ನನಗೆ ಇವನೊಬ್ಬನ್ನೇ ಪ್ರತಿಬಾರಿ ಸಿಗೊಂಡರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಬ್ಬ ಅವರಿಸಿದ್ದು, ಅವನಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ನನ್ನ ನಾ ಅರ್ಷಿಸಿರೋದು. ಶ್ರೀತಿಸಿದವನಿಗೆ ಒಲಿಯೋದು ಅನ್ವೇತಿಕವೇನೀ?

ಇನ್ನು ನಾನು ಗಂಡನಿಗೆ ಸುಳ್ಳ ಹೇಳಿ ಅವನ್ನನು ನೋಡಲು ಉರ್ಫಿನಿ ಅನ್ನೇರಲ್ಲಾ ಕಂಪ್ಯೂಟಿಂಗ್. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಅಪ್ರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ ಯಾಕೆ

ಅನ್ವೇತಿ?”

ಸರಕ್ಕನೇ ಅವಳ ಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಹೊಂಡ ಸುಮಿ, ‘ಅಂದ್ರೆ..! ನಿನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಗೊತ್ತೇನೇ ಅರು?’

ನಿಪ್ಪಿಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ, ಇಂಥದ್ದೇಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಪ್ಪು ಹರಡೋದು ಜಾಸ್ತಿ ಅಲ್ಲಾ? ಇನ್ನು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತ ಕೆಡುಹೊಕ್ಕು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದೆ ಅಂತಾನೆ ಇಟ್ಟೋ, ಆಗ ನಾನೇ ಗೊತ್ತಾದರೂ ಏನೂ ಮಾಡದ ಇವನು, ಇವನೆಂಬ ಗಂಡ ಎಂದು ಆದಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಂತಾನೋ, ತನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ ಅನ್ವೇತಿಕ್ಕಾದರೂ ಅರ್ಥವಾ ಗಂಡ ಅನ್ವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕಾದರೂ ಅವರು ಕಾಗಾಡಲೇ ಬೇಕು ಅಲ್ಲಾ? ನನ್ನ ಸಾಫನದಲ್ಲಿ ಅವರಿದ್ದಿದ್ದರೇ ನಾನಾದರೂ ಇನ್ನು ಸಂಸಾರ ಅನುವಾದ ಚೋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇದಿನ್ನೇ. ಇವರಲ್ಲಿ ಸಿಗದ ಯಾವುದೂ ಒಂದು ಭಾವವನ್ನ ನಾನು ಅವನೊಡೆ ಕಂಡುಹೊಂಡಿದ್ದೀನಿ. ಇನ್ನಾಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಸಿಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಇವರನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕು ಬೇಕರಿಸದೆ ಅವರನಿನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರೋದು. ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ನನ್ನಿಂದ ಇವಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯಿಯಾಯಿತು ಅನ್ವೇತಿ ಅಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಮಾತಾಪುರುಷನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನಾವಿಭ್ರಾತು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೂ ಈ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಬ್ಬಿರೊಬ್ಬರ ಬಡನಾಟದಲ್ಲಿ ಕಳಿದಿರೋದರಿಂದ

ಕೈಗುಣ

ಪ್ರಾಚಿ ಮಾಡಲು
ಆಯುಧ ಹುಡುಕಬೇಕು
ಗಂಡಸರು
ಆದರೆ
ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಹಾಗಿಲ್ಲ
ಅವರ ಕ್ಕೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಲ್ಲಿ
ಆಯುಧ

– ಕಾಸರಗೋಡು ಅಶೋಕ ಕುಮಾರ್

ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತೇ ಸುಮಿ. ಈಗ ಹೇಳೋ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಅನ್ವೇತಿಕವಾ? ಅರ್ಥವಾ ಅನ್ವೇತಿಕದೇ ಎಂಬುದು ನಿನ್ನ ವಾದವಾದರೆ ಇರಲಿ ಬಿಡು. ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಏನೂ ವ್ಯಾತ್ಸಸವಾಗಿದ್ದು.

ಯಾಕೆ ಅಂತಿಯಾ? ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಗಂಡಸರನ್ನು ಬಡಲಾಯಿಸುತ್ತಾ, ಅವು ತೇಕ್ಕಿಯಿಂದ ಇವನ ತೇಕ್ಕಿಗೆ ಇವನ ತೇಕ್ಕಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬುನ್ನು ತೇಕ್ಕಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಹೆಂಗಸರು ಮಾಡುವ ಭಾನ್ಯದಿ ಕೆಲ್ಕಿ ಬೇಕಿದ್ದೀನಿನು ಅನ್ವೇತಿಕ ಅಂತ ಕರೆದುಹೊಂದನ್ನೂ ಅಷ್ಟಂತವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅವನ ಸಂಬಂಧ ಮಾತ್ರ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೀರಿದ್ದು, ಗೇಳಿತನಕ್ಕು ಮೀರಿದ್ದು. ಪ್ರೀತಿನಾ ಎಂದು ಬಾಧಾಡೋಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಿಬ್ರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಹಿಡಿತವೇ ಇಲ್ಲ, ಬಲವಂತ ಮೋದಲೇ ಇಲ್ಲ, ಪ್ರೇಪಸ್ಸಿವ್ ನೇರ್ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಾಧಿನೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ, ಅಭಿಧೃತ ಮೋದಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇದ್ದರೂ ಅದು ಕೇವಲ ಅರಾಧನೆಯೇ ಮೋದಲುಗೊಂಡ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾದ ಭಾವ. ಅಸಲಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಹೆಸರ ಅಗತ್ಯೇ ಇರದ ಬಂಧ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ. ಭಾಮಿ ಹಸಿದು, ಬೆವಿತಾಗ ಮಣಿಗರೆಯುವ ಭಾಮಿಗೂ ಮಳಿಗೊ ಎಂತಹ ಸಂಬಂಧವೇ ಅರ್ಥವಾ ಅದೂ ಅನ್ವೇತಿಕಾ? ಯಾವುದೇ ಪರವತ ಶೈಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಣಿ ದುಮ್ಮಿಕ್ಕುವ ನದಿ ಹರಿದು, ಸುರಿದು, ಕುಣಿದು ಕಡಲ ಸೇರುವ ಗಮ್ಮ ಅನ್ವೇತಿಕವೇನೇ?

ಪ್ರೇಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿದ ಕೇವಲ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಿಗುವಂತಹ ಅನುಭಾವಿ. ಅಂತ ಅನುಭಾವಿಗೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ ಬಲವಾಗೋದು ಅನ್ವೇತಿಕವೆಂದರೆ ಭಾಮಿ ಮತ್ತು ಆಕಾಶದ ಸಮಾಗಮಕ್ಕೆ ಸಂಭೂತಿಸೋ ಕಾಮನಬ್ಲಿಗೇನನ್ನುತ್ತಿ ಸುಮಿ? ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿಯೋ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ, ಕೇವಲ ಸ್ವಾತಿ ಮುತ್ತಿನ ಹನಿಗೇ ಮಾತ್ರ ತೆರೆದುಹೊಳ್ಳೇ ಕಪ್ಪೆಚಿಕ್ಕಿನಂಥ ಮುಚ್ಚಿ ಶ್ರೀತಿಗೆ ಯಾವ ಹೆಸರೇ?

‘ಇಲ್ಲ ಹೇಳು....ಆ ಸಾಮಿರ ಹನಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹನಿ ಈಗ ಮುತ್ತಾಗೋ ಸಂಭೂತದಲ್ಲಿದೆ.’

ಸುಮಿಯ ಭುಜ ಹಿಡಿದು, ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ಬಹುತ್ವ ಅಕ್ಕರೆ ತುಂಬಿದ ದ್ವಿನಿಯಲ್ಲಿ ಷಿಸುಗುಡುತ್ತಾಲೇ ಆರು. ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲಿಯೇ ಹುಬ್ಬಿನ್ನಿಂದ ಹನಿಯೋ ಕೂಡು ಹೆಣ್ಣಾದರೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇ. ನಾ ನಿನ್ನ ಬರಲೇ?

‘ಇಲ್ಲ ಬಿಡೆ ಸುಮಿ. ಯಾವ ಹೆಸರಿನ ಹಂಗಿಲ್ಲದ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಹಗೆಕೇ? ಹಂಗೆ ಇರದ ಬಂಧಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಪಾಡೇನು? ಇಷ್ಟು ದಿನ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇ ಹೇರಿಗೆ ಬರಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಘ್ರಾಂಕ್. ನಿನ್ನ ಉಪಕಾರ ಮರೆಯೋಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟೋ ಕೂಸು ಹೆಣ್ಣಾದರೆ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇ. ನಾ ನಿನ್ನ ಬರಲೇ?’

ಬೆನ್ನು ಶ್ರೀರಂಗಿ ಹೊರಟಿ ಅರುಂಧತಿಯನ್ನು ಸುಮಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಾಳೆ, ‘ಹೌದು! ಹೆಚ್ಚೆ ಭಾರವಾಗಿವೆ! ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಇಂತಾ ಚೆಲುವು ಮೂಡಿರುವುದು. ನನ್ನ ಅರು ಗಭರಣೆ’ ಮಿಂದಿಯಂದ ಓಡಿ ಬಂದು ಹಿಂದಿನಂದ ಬಾಚಿ ತಬ್ಬಿತ್ತಾಲೇ.

